

Пенчо Славейков
Тъмна нощ е...

Тъмна нощ е. Стръвно вихъра ехти.
Вихром низ полето колата лети.

Нещо си коларят мъмри неприветно.
Татък надалеко плахо пламък светна

и примами моя смрежен с дрямка взор.
Дали той не свети на някой прозор?

В тайна ли омая някой там копнее –
и сърце му нищо друго не жалее –

часовете само бързо че хвърчът?
Или пък самотен там в домашний кът

някой в ожидание бди сред нощта будно?
И вървят за него часовете мудно?

Кой знай, кой знай. Стръвно вихъра ехти.
И колата вихром в полето лети.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6548>]